

ZŠ a MŠ Louňovice pod Bláníkem

CESTA PRO VŠECHNY

JIŘINA HOLÁ

Já hájím pravdu, mluv pravdu, slyš pravdu

Jiřina Holá se narodila 25. března 1923 v Louňovicích pod Bláníkem č.p. 129 manželům Terezii a Josefu Tomáškovým.

Školní docházku započala v roce 1929 na obecné škole v Louňovicích pod Bláníkem a od roku 1931 pokračovala na obecné škole ve Skočicích, kam se s rodiči a starší sestrou Zdeňkou přestěhovala. Od roku 1935 rodina bydlela ve Strakonících. Zde paní Holá, po vzoru své starší sestry, vystudovala osmileté reálné gymnázium, které zakončila v roce 1934 maturitní zkouškou.

Válečné události a uzavření vysokých škol v Protektorátu Čechy a Morava zmařili její snahu získat vysokoškolské vzdělání. Absolvovala proškolení ve Vychovatelské škole pro abiturienty středních škol v Praze a souběžně pracovala správkyně dětského útulku v Horažďovicích. Jedinou možnost dalšího vzdělávání jí tehdy

poskytl Učitelství ústav v pražské Křížovnické ulici, kde po zkouškách z pedagogiky a němčiny získala „Vysvědčení způsobilosti vyučovat jazyku německému na měšťanských školách“. Svou cestu za vzděláním pak zakončila v červenci 1944 diplomem na Pedagogické jednorocní škole v Praze.

Pro učitelství povolání se ale nenašlo v Protektorátu uplatnění, a tak zemské ústředí přikročilo k přeškolení nových učitelů na zdravotní a sociální pracovníky a zaměstnalo je ve školním zdravotnictví a sociálních ústavech. Paní Holá byla přidělena do Volyně, kde až do konce srpna 1945 pracovala jako terénní sociální pracovnice.

Po znovuoobnovení Československa se stala vedoucí sociálního referátu Okresního národního výboru v České Lípě. Zde se seznámila se svým budoucím manželem, Jaroslavem Holým, pracovníkem České státní spořitelny, za kterého se dne 3. září 1950 provdala. Po narození syna Jaroslava se s rodinou v roce 1953 přestěhovala do Louňovic pod Bláníkem, kde žili její rodiče. Zde v roce 1958 přibyla do rodiny dcera Eliška.

Teprve návrat do Louňovic pod Bláníkem jí umožnil uplatnit se v oboru, který vystudovala. Stala se vychovatelkou ve školní družině a vedla zájmový školní klub pro starší děti. V tomto duchu pracovním nasazením pokračovala až do svého odchodu do důchodu v dubnu 1978, mnoho dalších let ale stále škole pomáhala.

Po odchodu do důchodu manžela Jaroslava se společně rádi věnovali práci na zahrádce a cestování. S klubem učitelů se zúčastnili nespočtu výletů po České republice. Některé paní Holá i sama organizovala a jejich cílem byla zpravidla její milovaná Šumava. Navštívili i mnoho cizích států, např. Slovensko, Řecko, Chorvatsko, Itálii, Nizozemí, Rusko, Uzbekistán. Svůj čas také věnovali svým vnoučatům Elišce a Petříkovi.

Během svého života se paní Holá zajímala nejen o historii míst, kam ji zavedly osudové změny, ale také o události a dění kolem sebe nebo o životní cesty svých bližních. Po návratu do svého rodiště se zapojila do společenského života obce, např. ve svazu žen se stala cvičitelkou místního Sokola. Pracovala jako důvěrnice v péči o děti a mládež, ve Sboru pro občanské záležitosti.

V roce 1981 je stala paní Jiřina Holá místní kronikářkou. Tuto činnost vykonávala s velkým zaujetím a nasazením. Díky své pílí, pečlivosti, trpělivosti a důslednosti při shromažďování podkladů pro kronikářské záznamy se v poměrně krátké době vypracovala mezi nejsvědomitější a odborně nejzdatnější kronikáře Podblanicka. Při přípravě záznamů důsledně také dbala na jazykovou úpravu a věrohodnost sdílených informací. Nenahraditelnou oporou a rádcem byl její manžel Jaroslav. Vedení obecní kroniky již po více jak třicetiletém období ukončila, za tuto činnost bylo paní Jiřině Holé na Velký pátek v roce 2017 uděleno regionální ocenění Blanický rytíř.